

просвітницькі, освітянські заходи) увагу здебільшого акцентовано на засоби маркетингових комунікацій та бюджетування витрат з реклами, PR-заходів, стимулювання збуту.

Бюджетування соціально-спрямованих заходів підприємства дозволить уникнути невиправданих витрат господарюючого суб'єкта та забезпечить прогнозованість результатів його діяльності.

Список використаних джерел:

1. Компаративна оцінка бізнес-практик корпоративної соціальної відповідальності: ЄС і Україна (2015-2016 рр.): дослідження / за ред. Л. Петрашко. – К.: КНЕУ, 2017. – 64 с.
2. Калініченко О.О. Соціально-відповідальний маркетинг / О.О. Калініченко. – [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://eprints.zu.edu.ua/25621/1/selection%20%28%29.pdf>.
3. Леонова С.В. Соціально-відповідальний маркетинг: реалії та перспективи впровадження / С.В. Леонова, Л.Ю. Шевців. – [Електронний ресурс].

Мамчич Ю.Р.

студентка,

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ ДО 2035 РОКУ

Забезпечення економіки та соціальної сфери країни основними видами енергоносіїв і сировинними ресурсами покладається на паливно-енергетичний комплекс України (ПЕК). Однією із галузей, що входить до складу ПЕК є атомна енергетика, яка визнана одним із видів електрогенерації, що зростає найменший вплив на зміни клімату. Розвиток АЕ відіграє важливу роль в економіці України за рівнем життя населення, оскільки виробляє понад 57% електроенергії в загального енергетичному балансі. Однак основні засади розвитку ПЕК, зокрема АЕ, визначає документ «Енергетична стратегія України до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність» [2] формує основні засади розвитку ПЕК в умовах інтеграції України в ЄС.

Актуальність теми, обумовлена наявністю зовнішніх загроз, які призводять до зміни цін на енергоресурси, пошуку нових постачальників та забезпеченню енергетичної незалежності та безпеки. Тому, для здійснення якісних змін виникає необхідність в науковому обґрунтування документа.

Дане питання досліджували такі вчені, як Б.Є. Патон, А.І. Шевцов, В.В. Ярошенко, М.Р. Костецький, І.В. Ковтун, Р.О. Коцюба, С.В. Барбашев, Г.Л. Рябцев, Ю.О. Недашковський, К.В. Запайшиков, В.Г. Баряхтар, О.С. Бакай.

Метою даною роботи є оцінка сучасного стану енергетичної безпеки та пошуку основних напрямків забезпечення енергетичної безпеки України.

Для досягнення мети застосовані наукові методи теоретичного дослідження, а саме: спостереження, індукції, порівняльно-ретроспективний аналіз, узагальнення.

За песимістичним сценарієм розвитку з 2030-2040 року генерація електроенергії на АЕС України зменшиться з 13,8 ГВт до 3 ГВт у зв'язку з виведенням з експлуатації діючих енергоблоків [3].

При плануванні будівництва заміщуючи потужностей необхідно врахувати тривалість циклу спорудження енергоблоку АЕС, яке становить 8-12 років (активна фаза будівництва 6-7 років) [5, Рибчук О.Н.]. Будівництво енергоблоків Хмельницької АЕС та освоєння нових майданчиків АЕС має найважливіше значення для збереження атомної енергетики в Україні та забезпечення енергетичної безпеки.

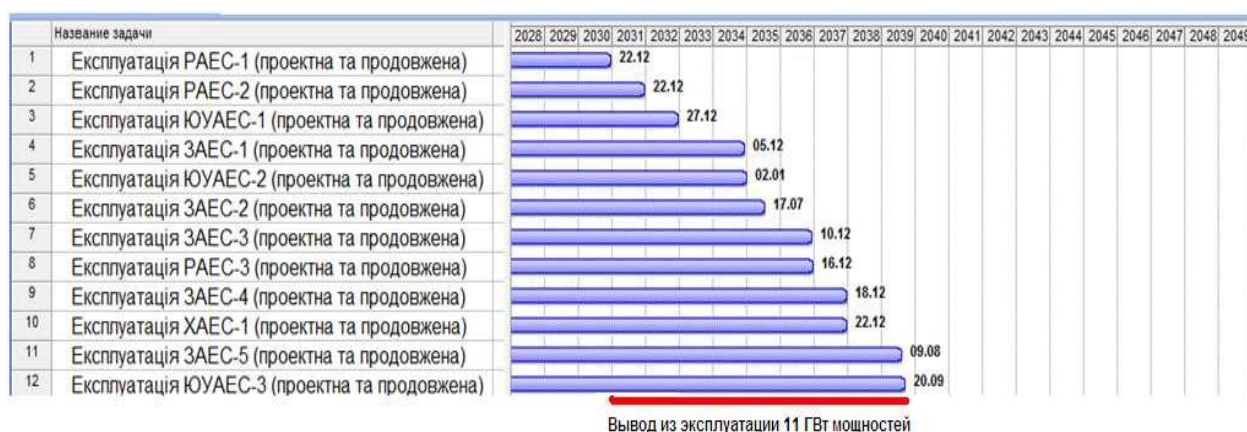

Рис. 1. Графік продовження експлуатації дванадцяти енергоблоків АЕС України [1]

На наш погляд, для спорудження 3,4 енергоблоків ХАЕС потрібно:

- заміна постачальника установки (РУ) ВВЕР-1000 виробництва «SKODAJSa.s.»;
- використання турбінної установки на базі проекту К-1000 60/1500-2М виробництва ОАО «Турбоатом»;
- спорудження енергоблоків № 3, 4 повинно передбачати використання існуючих будівельних конструкцій реакторного відділення, РДЕС та інших об'єктів, які знаходяться в стадії незавершеного будівництва;
- виконання всіх ремонтно-відновлювальні роботи з будівельних конструкцій, які визначені за результатами обстеження та оцінки їх технічного стану;
- впровадження додаткових систем по відношенню до В-320: система зовнішнього охолодження реактора, система контролю видалення водню, система примусового (фільтрованого) скидання тиску з-під герметичної оболонки, стаціонарні та мобільні засоби і джерела енергозабезпечення.

Загальна кошторисна вартість будівництва енергоблоків № 3 та № 4 Хмельницької АЕС становить 36,8 млрд. грн. Орієнтовний обсяг необхідних

інвестицій для будівництва інших енергоблоків розраховується, виходячи з показника 32 тис. грн. на 1 кВт встановленої потужності.

Попередньо оцінений обсяг необхідних інвестицій на спорудження нових енергоблоків [2] в період до 2030 р., враховуючи витрати на початок спорудження заміщуючих потужностей в сумі 127 млрд. грн., за базовим сценарієм становить до 265 млрд. грн.

На цей час потреби атомної енергетики України задовольняються за рахунок вітчизняного урану лише на 30%. Тому одним з найважливіших завдань уранової промисловості України є збільшення виробництва концентрату природного урану до, як мінімум, повного забезпечення потреб вітчизняних АЕС.

Доведені запаси природного урану в Україні дозволяють забезпечити потреби діючих АЕС більш ніж на 100 років. Основні запаси урану знаходяться в Кіровоградському урановорудному районі (понад 100 тис. т), а також в Центральнорудному урановорудному районі. Відсоток урану в рудах в Україні нижчий чим в Казахстані – відповідно ціна на світовому ринку на уран менша, чим в Україні. Щоб шахти взагалі не закривались, їх підтримують на державному рівні, тобто енергетична компанія ДП НАЕК «Енергоатом» зобов'язана викуповувати частину урану в підприємства.

Повне забезпечення потреби АЕС України в урановому концентраті потрібно планувати за рахунок:

- збільшення росту обсягів видобутку та освоєння нових родовищ;
- будівництва нових видобувних комплексів.

Енергетична система України є об'єднаною та побудована за регіональним принципом. До неї входять вісім енергосистем, які працюють паралельно: Західна, Південно-Західна, Центральна, Південна, Північна, Дніпровська, Кримська та Донбаська. Централізоване оперативно-технологічне управління Об'єднаною енергосистемою (ОЕС) України здійснює НЕК «Укренерго».

Уся вироблена електроенергія продається ДП «Енергоринок», яке є оператором Оптового ринку електроенергії. Дистрибуційні компанії закупають електроенергію в Оптовому ринку для подальшого постачання споживачу. Наразі проходить підготовка до переходу до нової моделі ринку, відповідно до закону «Про ринок електроенергії», яка забезпечить можливості для прямої взаємодії виробників зі споживачами.

Аналіз структури генеруючих потужностей [1] показав, що майже половину загального обсягу генеруючих потужностей становлять ТЕС, друге місце посідають АЕС, займаючи четверту частину від загального обсягу, а всі інші генеруючі потужності у сумі займають близько четвертої частини. Це свідчить про те, що наразі найбільші можливості має теплова та атомна генерація [Рисунок 2].

Якщо говорити про виробництво електроенергії, то абсолютним лідером виступають АЕС, виробляючи понад половини від загального обсягу, обходячи ТЕС, незважаючи на те, що самих генеруючих потужностей налічується вдвічі менше [Рисунок 3].

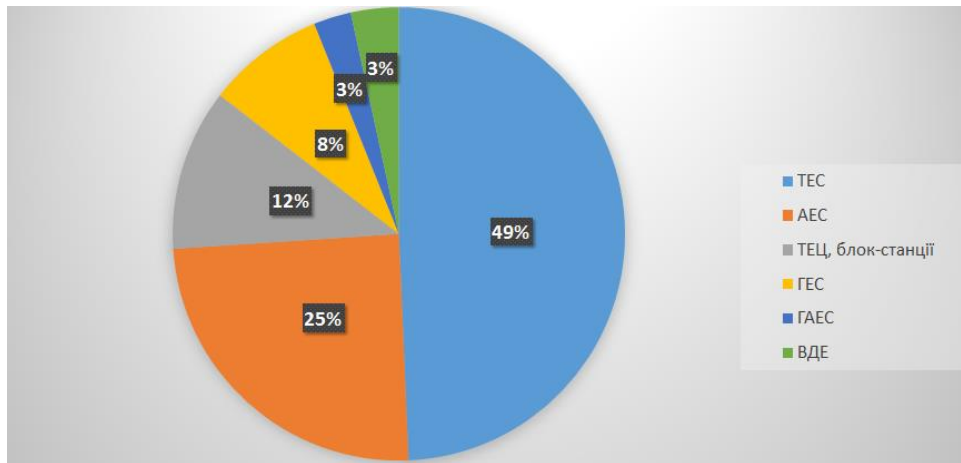

Рис. 2. Структура генеруючих потужностей

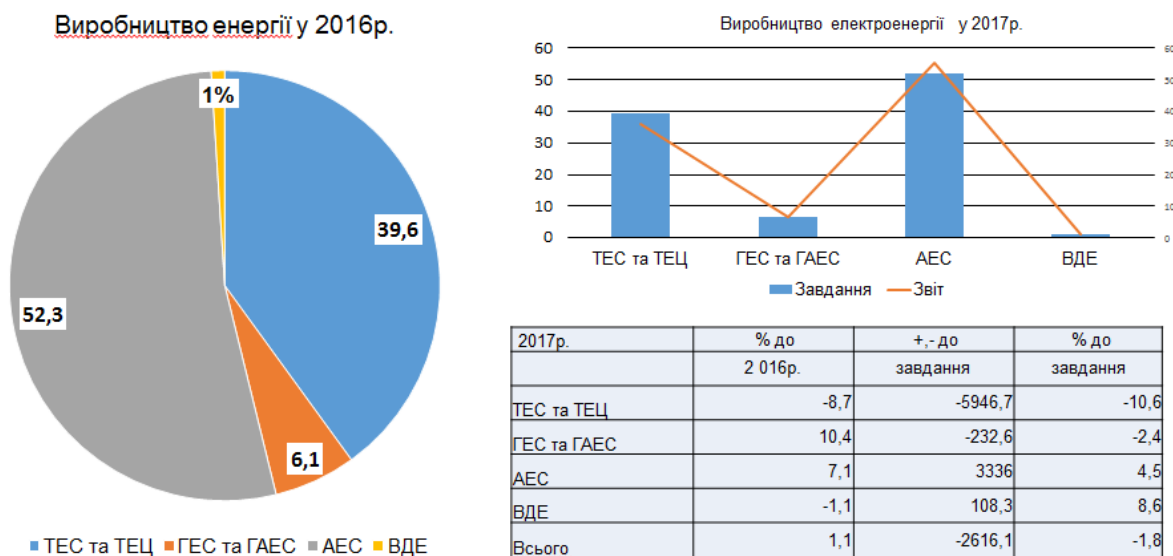

Рис. 3. Виробництво електроенергії

Існуючий оптовий ринок електричної енергії України базується на моделі єдиного (монопольного) державного оптового покупця (продавця) електричної енергії – єдиного оптового постачальника, яка на сьогодні блокує розвиток ринкових механізмів в ОРЕ [2]. Концепція функціонування та розвитку оптового ринку електричної енергії України передбачає поступовий перехід від діючої системи до моделі двосторонніх контрактів з балансуєчим ринком, яка найбільш широко застосовується у світі останнім часом.

Так, як компанія ДП НАЕК «Енергоатом» - є лідером з виробництва електроенергетики, коли енергетичні компанії перейдуть до нового ринку, електроенергія буде найдешевша у їхній компанії. Усі захочуть купляти у них електроенергію, а це не можливо, тому що енергоблоки не маневрені. Проте існують наступні ризики неможливості переходу до нової моделі ринку електроенергії [Рисунок 4].

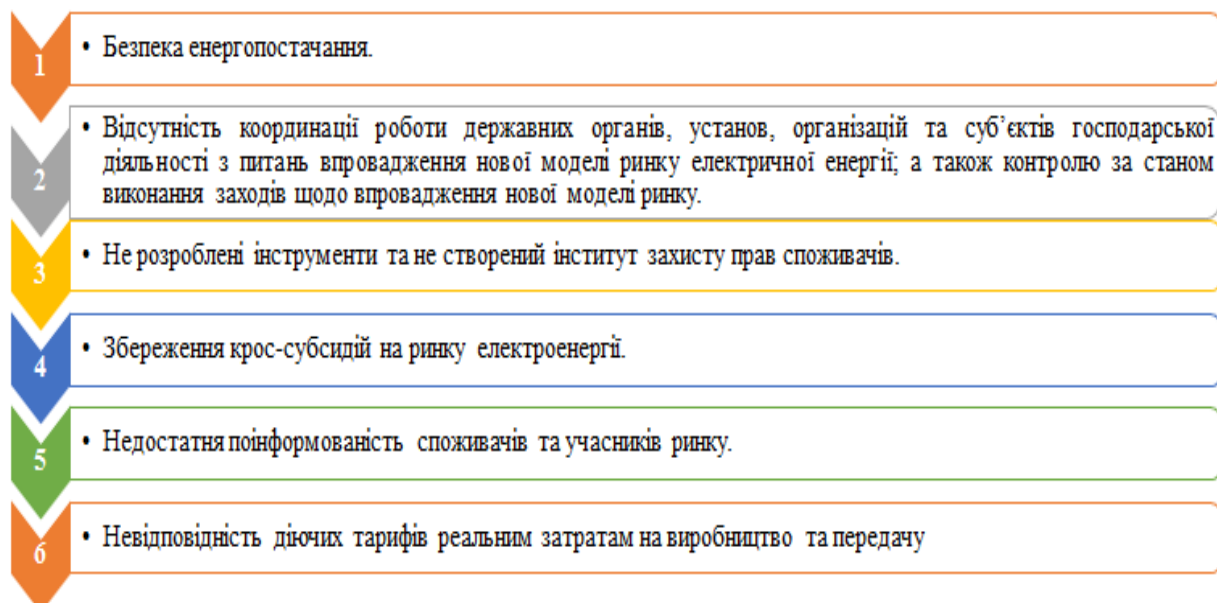

Рис. 4. Ризики переходу до нової моделі ринку електроенергії

На даний момент, в енергетичній системі існує проблема відтоку кваліфікованого персоналу. Аналізуючи звіт «Довідка про рух кадрів у ДП »НАЕК «Енергоатом» на кінець III кварталу 2017 року складає:

- загальна чисельність працівників ДП «НАЕК «Енергоатом» – 34 929 осіб;
- працівників, які звільнилися протягом року – 1195 осіб.

Рис. 5. Загальна чисельність і кількість звільнених робітників

На мою думку, головними ризиками, що загрожують відтоку кваліфікованого персоналу є: неконкурентний рівень заробітної плати, відсутність потужної галузевої програми закріплення персоналу та підвищення престижності праці в атомній енергетиці та промисловості.

Отже, вважаю за доцільне, запровадити шляхи мотивації для персоналу:

- підвищення в рази рівня оплати праці працівникам з урахуванням європейських стандартів атомно-енергетичного комплексу;
- суттєво підвищити рівень соціального захисту;
- почати довготривале кредитування житла для молодих працівників;
- надання безвідсоткових кредитів на будівництво приватних будинків, квартир, автомобілів.

РІСТ СЕРЕДНЬОМІСЯЧНОЇ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ЗА ВИДАМИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, %

РІСТ СЕРЕДНЬОМІСЯЧНОЇ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ У РОЗРІЗІ ПРОМИСЛОВОСТІ, %

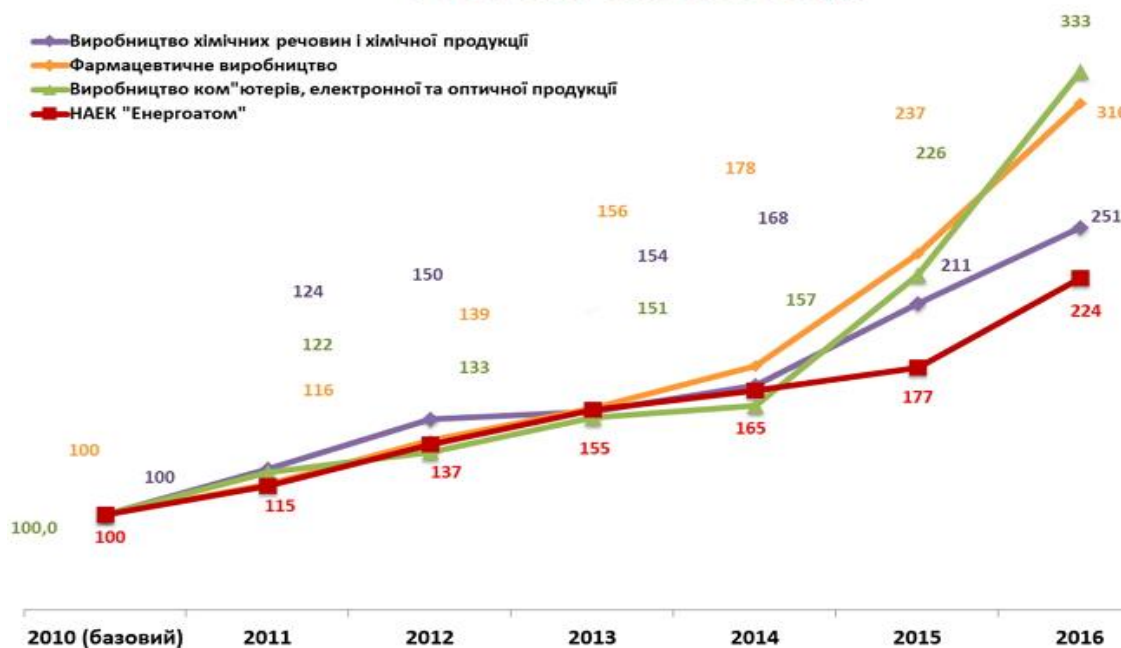

Рис. 6. Ріст середньомісячної зарплати за видами економічної діяльності, %

З метою активізації впровадження положень діючої «Енергетичної стратегія України до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність» та розвитку оптового ринку електричної енергії України необхідно реалізувати наступні першочергові завдання та заходи.

Потрібно забезпечити виробництво електроенергії атомними електростанціями на рівні близько 65% споживання електроенергії в Україні за рахунок продовження строку експлуатації діючих та введення нових потужностей на АЕС. Є необхідність збільшення маневрових потужностей. Прогнозується, що до 2035 року ця цифра становитиме 18%. Українська енергетика має зовсім небагато часу для ухвалення концептуального рішення: яким шляхом іти далі, враховуючи свої найболючіші місця.

Список використаних джерел:

1. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua
2. Енергетична стратегія України на період до 2030 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mpe.kmu.gov.ua>
3. ДП НАЕК «Енергоатом» [Електронний ресурс] – Режим доступу: [http://www.energoatom.kiev.ua/files/file/77_\(1\).pdf](http://www.energoatom.kiev.ua/files/file/77_(1).pdf).
4. Міністерство енергетики та вугільної промисловості України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mpe.kmu.gov.ua>
5. Будівництво нових енергоблоків АЕС [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.slideshare.net/ssusercfa346/ss-46531134>

Піхур О.О.

студент,

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

ОСОБЛИВОСТІ ТОРГОВО-ПОСЕРЕДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА РИНКУ УКРАЇНИ

Торгово – посередницька діяльність, відіграє важливу роль у міжнародній економіці. Вона забезпечує більшість міжнародних торгових операцій, які відбуваються між виробниками та споживачами. Актуальність торгового – посередництва яка відповідає за імпорт та експорт товарів в Україні є дуже важливою для економічного розвитку.

У сучасному світі торгівельне - посередництво є обов'язковим елементом ринку. Фірми користуються послугами посередників для максимально каліфікованого забезпечення, зручності придбання товарів за такими факторами як:

- час, місця, форми і власності;
- зменшення витрат на реалізацію продукції або здійснення матеріально-технічного забезпечення;
- зменшення постачальна – збутових операцій;